

17 март 1956 / XII бр 3521, с. 4

Прва изложба на графики во Скопје

б. 3521

На 11 овој месец во просториите на Клубот на уметниците во Скопје беше отворена изложба на графики на младите сликари: Мазев, Аврамовски, Спировска, Протугер, Хаџибошков и Крстевски.

И покрај видните успеси во развитокот на нашето сликарство од ослободувањето па досега, релативно долго се чекаше отварањето на оваа изложба, прва од тој вид во нашата Република. Со оглед на тоа, уште во почетокот треба да се напомене дека оценката на оваа изложба треба да биде во секој случај позитивна. Но, не само тоа придонесува за ваквата оценка на изложбата туку и самиот квалитет на изложените творби како и фактот што таа е организирана од претежно млади луѓе. Притоа, треба да се одбележи дека излагачите (иако само неколкумина) си имаат свое сопствено разбирање за графика како и личен третман, така што ни со едно движење не личат еден на друг. И во изборот на темите се осеќа истата разновидност. Со еден збор, секој од нив има свои сопствени карактеристики што ја чинат изложбата уште побогата и поинтересна.

Аврамовски и Спировска

кои првпат се појавија со своите графики како гости на есенската изложба на ДЛУМ, излагаат и овој пат заедно. Но и покрај тоа што тие се од една генерација и од класата на еден ист професор, нивниот начин на изразување преку графиката е различен, — додека Аврамовски е прилично нервозен кај Спировска се осеќа извесна смиреност.

„Борба на биковите“ е една од најзрелите творби на Аврамовски забележлива со својата цврстина. Но, тука при движењата (сликарски) Аврамовски потсетува на кинеската графика. Експонатите на Спировска содржат повеќе современа форма, многу предмети се поставени геометриски, со упростена права линија.

Перо Мазев, како и обично, излага само две свои творби: „Глава“ и „Мотив од минатото“, но сепак доволни за да го запознаеме овој млад сликар како графичар. Нему својствената широчина и здравата палета, во масло, овдека ги заменуваат нервозни движења што во графиката зборуваат за еден сликарски темперамент. Што се однесува за неговите теми, тој останува доследен на себе

си, слика портрети интересирајќи се за психологијата на човекот.

Хаџибошков е по тема доста разновиден, а неговите творби се одликуваат со едноставност и спокојство. Особено впечаток остава неговата творба „Погреб“, во која Хаџибошков на неверојатно едноставен начин ни ја претставува целата драматичност на овој чин.

Димче Протугер се разликува од горните четворица и по техника (не е во материјал) и по содржина, со што и дава личен акцент на целата изложба. Тој прави композиции од листови цвеќе и птици, навлегувајќи често и во орнаментика.

Што се однесува до творбите на Крстевски, ми се чини, дека тие се товар на целата изложба. Можеби е преостро речено, но Крстевски згрешил кога се решил своите творби да ги решава во кубистичка форма, што делува прилично прерано.

Изложбата на графика, за која станува збор, е сериозен потфат што не треба да остане единствен и осамен. Би било добро кога би можело оваа изложба да ја видат и граѓаните од поголемите центри на нашата Република.

Б. СЕЗОВ

суче